

vilde blive overholdt, havde vi tænkt, at den nuværende Minister vilde have vedgaaet Arv og Gæld paa dette Omraade. Jeg vil haabe, at denne Sag kommer frem til Overvejelse, at dette Arbejde kan blive betalt tariffmæssigt, og at Staten ikke giver et saa slet Eksempel, som den gør nu ved at foranledige, at mange af disse Russere og Polakker, som opfyldte Københavns Fattigkvarterer, komme herind i store Mængder.

Der kan nævnes ogsaa andre Eksempler paa, hvordan Staten begunstiger en saadan Smudskonkurrence. Jeg skal saaledes nævne Snedkerarbejdet ved adskillige af de Stationsbygninger, som opføresovre paa Fyn i Anledning af Dobbeltsportet. Dette Snedkerarbejde udføres til saadanne Priser, at ingen Mester, som har sin Overenskomst med Fagets Arbejdere, kan konkurrere, men Arbejdet maa gives til Mestre og Arbejdere, som underbyde Fagets almindelige Priser. Jeg vil ønske, at dette Forhold maatte blive rettet. Der er jo fra Ministeriets Side flere Gange og ogsaa nylig af den ærede Ordfører sagt, at Staten skal være en human Arbejdsgiver og ikke staa tilbage for de private Arbejdsgivere. Men her er et Punkt, hvor jeg synes, at Staten forsynder sig, og jeg vil haabe, at det maa blive rettet i den kommende Tid.

Zahle: Jeg har kun en eneste Bemærkning at gøre; det er til Begrundelse af, at jeg ikke er Medforslagsstiller til det Forslag, som gaar ud paa at nægte Bevilningen til Søofficerer, som føre Dampskibene paa Korsør—Kiel-Routen. Begrundelsen er den, at Trafikministeren har vakt en bestemt Forventning om, at denne Route i en nær Fremtid nedlægges, og derfor finder jeg, at der er ringe Anledning til at vedtage det stillede Ændringsforslag. Men skulde denne Route mod Forventning ikke blive nedlagt, maa jeg i Almindelighed være enig med Forslagsstillerne i, at det er urimeligt, at Søofficerer, der have den Løn, de have faaet efter den nye Lønningslov, tillige skulle lønnes for at føre Skibe paa Routen Korsør—Kiel. Og hvis det senere skulde vise sig, at Routen skal opretholdes, vil jeg derfor gerne slutte mig til den Tanke, som er nedlagt i Ændringsforslaget, og vil under en anden Forudsætning, naar denne indtræder, kunne stemme for et saadant Forslag.

Halsted: Jeg har ogsaa kun en enkelt Bemærkning at gøre, og den angaar Spørgs-

maalet om Lokomotivbygningen. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det. Jeg er enig i, hvad der derom er fremsat af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men jeg vil dog sige, at da det er mig bekendt, at der er indenlandske Firmaer, som ere villige til at gøre Forsøg med Lokomotivbygning, vil jeg paa det varmeste og mest indtrængende opfordre Regeringen til at fortsætte Forhandlingerne og se, om der kan naas et positivt Resultat, saa man kan faa begyndt. Overfor den ærede Ordfører for Flertallet vil jeg kun sige, at den mere eller mindre platoniske Stilling, han indtager til dette Spørgsmaal, vil jeg alvorligt henstille til ham at revidere, thi det er en mærkelig Stilling at indtage paa et Tidspunkt, da alle Nabolande skærpe Betingelserne for at bevare Arbejdet for sig selv, det gælder ikke alene Statsarbejder, men det gælder ogsaa kommunale Arbejder, og vi ere altsaa det eneste Land, som ikke mener at behøve at tage noget saadant Hensyn. Jeg tror, at det vilde være god Statsøkonomi; selv om Doktrinen med Hensyn til Beskyttelsen ikke fuldt ud kan opretholdes fra Flertallets Side, tror jeg, at de Herrer komme til at indrømme, at det bliver god Statsøkonomi at søge at bevare det størst mulige Arbejde indenfor de danske Arbejderes Kreds.

J. H. Jensen: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg stillet et Ændringsforslag til § 26 II. B. om et Tilskud til Anlæg af en Havn ved Hurup. Jeg tror ikke, at jeg glæder Tinget, og heller ikke, at jeg gavner Sagen ved at staa og tale i lange Baner om dette Havneanlæg. Forhandlingerne have jo allerede trukket længe nok ud, og de fleste vente kun paa en snarlig Afslutning. Men paa den anden Side tænker jeg dog, at Tinget vil billige, at jeg i korte Træk fremstiller Forholdene, som de ere, og søger at begrunde, hvorfor jeg har stillet dette Forslag.

Det er vel nok de ærede Medlemmer bekendt, at Hurup ligger paa den Halvø, som Limfjorden og Mariager Fjord danne, og at Kysten mod Kattegat mellem Limfjordens og Mariagerfjordens Indløb er ca. 4½ Mil. Paa hele denne Kyststrækning er der Fladgrund, og det er umuligt for Fiskerbefolkningen, der bor der, at drive deres Fiskeri med andre Baade end de fladbundede Baade, altsaa de saakaldte Kaager. Som Følge deraf kunne de kun drive deres Fiskeri inde ved Landet, idet de maa sætte deres Redskaber inde paa Kysten og saa afvente, om det maatte behæge enkelte